

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáckové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Ing. M. R., MBA**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. Žalobce se žalobou ze dne 24. 5. 2025, která byla zdejšímu soudu doručena dne 14. 8. 2025, domáhal ochrany proti nečinnosti ministra práce a sociálních věcí (dále jen „ministr“) a žádal, aby soud uložil ministrovi povinnost prošetřit a vydat rozhodnutí o odvolání a stížnosti žalobce ze dne 12. 4. 2024 (správně ze dne 12. 7. 2024), ze dne 6. 11. 2024 a ze dne 18. 1. 2025, a to ve lhůtě 30 dnů.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 12. 7. 2024 podal odvolání a stížnost proti usnesení České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“), přičemž žalovaný na to reagoval přípisem ze dne 17. 9. 2024, č. j. MPSV-2024/161080-743/2, ve kterém mu bylo sděleno (Mgr. N.), že vyřízení jeho stížnosti lze považovat za standardní a v souladu s právními předpisy. Po nahlédnutí do příslušného stížnostního spisu žalobce dospěl k závěru, že Mgr. N. danou záležitost žádným způsobem nevyšetřil a jen akcentoval sdělení ČSSZ. Žalobce v podané žalobě konkrétně poukázal na šest dle jeho tvrzení nepravdivých bodů ČSSZ.
3. S ohledem na uvedené žalobce podal dne 16. 11. 2024 odvolání a stížnost k nadřízenému orgánu, tj. ministrovi. Ministr však na stížnost žalobce nereagoval. Na stížnost reagoval žalovaný prostřednictvím Mgr. N. dopisem ze dne 31. 12. 2024 opakujícím své předchozí závěry.
4. Protože ministr na podnět žalobce ze dne 16. 11. 2024 nereagoval, podal žalobce k ministrovi další stížnost ze dne 18. 1. 2025. Ani na tento podnět ministr nereagoval. Žalovaný (prostřednictvím Mgr. N.) pouze zaslal žalobci nevyžádanou korespondenci ze dne 20. 2. 2025 a ze dne 17. 3. 2025 opakující předchozí závěry bez konkrétních odpovědí na žalobcem podanou stížnost.
5. Následně žalobce dne 22. 3. 2025 zaslal žalovanému, respektive ministrovi předžalobní výzvu. Na tuto výzvu bylo reagováno žalovaným prostřednictvím Ing. M., avšak žalobce opět nedostal konkrétní odpovědi na body ze své stížnosti.
6. Na základě shora uvedeného měl žalobce za to, že je žalovaný, respektive ministr ve věci jeho stížností nečinný.

II. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

7. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. K podané žalobě uvedl, že se žalobce domáhá prošetření svých opakovaných stížností, které byly vždy žalovaným prošetřeny a shledány nedůvodnými. Poukázal na to, že ve dnech 12. 7. 2024, 16. 11. 2024 a 18. 1. 2025 žádné rozhodnutí správním orgánem vydáno nebylo. Ve dnech 16. 11. 2024 a 18. 1. 2025 byl žalobcem podán opakovaný podnět k přešetření způsobu vyřízení jeho stížností, na které žalovaným reagováno bylo.
8. Stížnost žalobce ze dne 12. 7. 2024 (doručená žalovanému dne 16. 7. 2024) vyřídil žalovaný přípisem ze dne 17. 9. 2024, č. j. MPSV-2024/161080-743/2, v němž bylo vyřízení věci ČSSZ shledáno zcela v souladu s právními předpisy. Stížnost žalobce ze dne 16. 11. 2024 (doručená žalovanému dne 19. 11. 2024) byla vyřízena žalovaným ze dne 31. 12. 2024, č. j. MPSV-2024/247092-743/1. Stížnost žalobce ze dne 18. 1. 2025 (doručená žalovanému dne 21. 4. 2025) vyřídil žalovaný dopisem ze dne 20. 2. 2025, č. j. MPSV-2025/22725-743/1.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

9. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
10. Soud při posouzení žaloby vyšel z následující právní úpravy.
 - Podle § 175 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany.

- Podle § 175 odst. 5 správního řádu stížnost musí být vyřízena do 60 dnů ode dne jejího doručení správnímu orgánu příslušnému k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě vyrozuměn. Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti.
- Podle § 175 odst. 7 správního řádu má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného správního orgánu, nebyla řádně vyřízena, může požádat nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti.
- Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

11. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

12. Z § 79 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že se žalobce může domáhat ochrany proti nečinnosti správního orgánu v případě, kdy má správní orgán zpravidla ve správním řízení povinnost vydat meritorní rozhodnutí nebo má povinnost vydat osvědčení, avšak ve stanovené lhůtě tuto povinnost nesplní. Nečinnost správního orgánu je tedy objektivně existujícím stavem, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k vydání rozhodnutí ve věci samé.
13. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 26. 6. 2007, č. j. 4 Ans 10/2006-59) žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nemá místo v jakémkoli případě pasivity správního orgánu, ale pouze tehdy, pokud hmotné právo zakládá subjektivní nárok žalobce na vydání rozhodnutí ve věci samé či osvědčení. Nelze s úspěchem podat žalobu proti nečinnosti v případech, kdy právní předpisy nezakládají povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, tak je tomu zejména v případech, kdy je podání toliko podnětem – sdělením rozhodných skutečností, a nikoli návrhem, kterým je správní řízení zahájeno. Jinými slovy základním předpokladem toho, aby žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu mohla být úspěšná, je, že tento správní orgán vede správní řízení v konkrétní věci, v němž má povinnost vydat rozhodnutí (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010-76, Sb. NSS 2725/2013).
14. V projednávaném případě žalobce podal u žalovaného řadu podání. Každé podání je však dle § 37 odst. 1 správního řádu nutno posoudit podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Soud má za to, že podání žalobce ze dne 12. 7. 2024 je svým obsahem jeho požádáním o přešetření způsobu vyřízení jeho předchozí stížnosti vůči ČSSZ dle § 175 odst. 7 správního řádu. Žalobce se v podání ohrazuje vůči postupu, jak byla vyřízena jeho předchozí stížnost na ČSSZ. Podání ze dne 16. 11. 2024 a ze dne 18. 1. 2025 jsou pak (nové) stížnosti žalobce podle § 175 odst. 1 správního řádu na postup žalovaného. Žalobce si „nově“ stěžuje, jakým způsobem bylo vyřízeno jeho předchozí podání, konkrétně tvrdí, že Mgr. Novák jeho stížnost neprošetřil, když akcentoval sdělení ČSSZ.
15. Z výše uvedeného vyplývá, že pro posouzení věci je rozhodná povaha stížnosti dle § 175 odst. 1 správního řádu, respektive povaha přešetření způsobu vyřízení stížnosti dle § 175 odst. 7 správního řádu.

16. Předmětnou otázkou se již v minulosti zabýval Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 244/2015-26), který dospěl k závěru, že: „*Stížnost je dohledovým či dozorovým prostředkem, který se realizuje mimo správní řízení. Výsledkem vyřízení stížnosti není správní rozhodnutí.*“. Dále Nejvyšší správní soud uvedl: „*Na vyřízení stížnosti...není právní nárok a samotné její vyřízení ještě samo o sobě neznamená odstranění závadného stavu. Navíc o výsledku šetření a přijatých opatřeních se stěžovatel vyrozumívá, jen pokud o to požádal. Takový postup proto neskytá dostatečný prostor k poskytnutí ochrany či nápravy před nezákonným zásahem. Jednalo by se totiž spíše o formální, než faktický prostředek nápravy a ochrany (srov. rozsudek ze dne 17. 12. 2010, č.j. 4 Aps 2/2010-44, publ. č. 2339/2011 Sb.)*“.
17. Soud doplňuje, že jestliže vyřízení stížnosti dle § 175 odst. 5 správního řádu není správním rozhodnutím, nemůže jím být ze své podstaty ani „metastížnost“, tj. přeshetření způsobu vyřízení stížnosti.
18. Soud neshledal žádný důvod odchýlit se od výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu. Z tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že žaloba, kterou se žalobce domáhá vydání rozhodnutí o jeho stížnostech podaných dle § 175 správního řádu, nemůže být úspěšná. Správní orgány totiž nemají povinnost vydat o podané stížnosti, respektive o způsobu prošetření vyřízení stížnosti správní rozhodnutí.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. S ohledem na skutečnost, že žaloba žalobce na ochranu proti nečinnosti žalovaného není důvodná, když správní orgán neměl povinnosti vydat rozhodnutí ve věci samé či osvědčení, soud postupoval v souladu s § 81 odst. 3 s. ř. s. a podanou žalobu zamítl.
20. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Praha dne 26. listopadu 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.